

Já mám doma všechno z plastů,
postel, židle, lustr, nádobí,
s příbory i zubní pastu,
dokonce i svoji dívku Aničku.

Dřevo se mi zvláště hnusí,
vždy bylo pro mne znakem chudoby,
nahradit se rychle musí,
neváhejme proto ani chvíličku.

R: Hmota umělá,
co ta se mnou udělá,
ta mě vždycky rozpálí,
bývám z ní až nepřičetný;
hmota umělá,
žhaví mě až do běla,
a vždycky mě dopálí,
když jí není dost.

Z přírody mám noční můry,
musí se s ní něco udělat,
nečekejme zázrak shůry,
rozpumpujme továrny a chemičky.

Asfalt, beton, sklo a kovy,
zvláště ale hmota umělá,
vyrobíme z ní svět nový...
...dosti bylo hlíny, stromů, travičky!

R: Hmota umělá...